

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ЮРІЙ ПЕТРОВИЧ (18. 12. 1912, с. Підбуж, нині Дрогоб. р-ну Львів. обл. — 25. 01. 1993, м. Мужен, Франція) — графік, живописець і кераміст. Закін. Краків. АМ (1938; викл. *К. Сіхульський, В. Яроцький*). Учителював. 1940 познайомився з *О. Ольжичем*. 1944 виїхав через Чехо-Словаччину до Австрії. Від 1947 — у Франції. Учасник худож. виставок від 1942. Персон. — у Самборі (Львів. обл., 1943), Парижі (1974, 1979, 1988), Мужені (1986–87). Основні галузі — станк. і книжк. графіка, живопис, кераміка. Автор портретів, колажів, простор. та жанр. композицій, виконаних олією, гуашшю, у керам. техніках. Гравюри К. характеризуються монументалізмом, якого досягав архаїзацією форм і костюмів, композиц. статичністю. Концептуал. проблеми світ. авангарду відобразив через призму укр. нар. мистецтва, в основі якого закладено принципи заг. люд. пластич. мислення. Для творчості К. характерні перевага легкої композиції над сюжетом та персонажами, використання пастел. кольорів (синій,

сірий, білий), контрастів для підкреслення трагізму сюжету. Створив серію дереворитів «Запоріжжя», іконостас церкви отців Василіян у Бразилії (1948), іл. до кн. «Злата грамота» Ю. Лободовського (Париж, 1954).

Основні твори

дереворити — «У таборі», «Запорожець», «Козак Мамай» (усі — 1939), «Погоня» (1948), «Родинна драма», «Голод» (обидва — 1955), «Їздець» (1977); колажі — «Жінка в капелюсі», «Бойкиня» (обидва — 1973), «Сеньйори», «Розп'яття» (обидва — 1975), «Стріча» (1985); декор. таріль «Риба» (1977); кераміка — «Воїни», «Три жінки», «Сидячі», «Парад гномів», «Юпітер», «Король темряви», «Птахи», «Діток дозвілля» (усі — 1978); акварелі — «Грації» (1978), «Ляльковий театр» (1986), «Світанок» (1987); пастелі — «Композиція», «Кльовн», «Уклін Бетговенові» (усі — 1990).

Рекомендована література

1. Попович В. Графіка і кераміка Юрія Кульчицького // Нотатки з мистецтва. Філадельфія, 1972. Ч. 12;
2. Юрій Кульчицький. Графіка. Кераміка. Малярство. Коляж: Альбом. Париж, 1991;
3. Одрехівський В. Юрій Кульчицький — український художник у Франції // Вісн. Львів. АМ. 1994. Вип. 3;
4. Федорук О. К. Повернення шедеврів: [Про виставку мист. творів Іванни Нижник-Винників та Юрія Кульчицького] // КіЖ. 1995, 4 трав.;
5. Попович В. Юрій Кульчицький // Народознавчі зошити. Л., 1999. Ч. 5;
6. Кривавич Д. Юрій Кульчицький із Підбужа // Бойківщина. Дрогобич, 2002.

Д. П. Кривавич, О. К. Федорук

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кульчицький Юрій Петрович / Д. П. Кравич, О. К. Федорук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51545>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).